

Ministerieel besluit tot bescherming als monument van de windmolen 't Merelaantje met ondersteunend dorpsgezicht in Londerzeel

DE VLAAMSE MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, 1, 7;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 11 mei 2012;

Gelet op het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 12.3.1, laatst gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 17 oktober 2014;

Gelet op het ministerieel besluit van 22 december 2014 tot vaststelling van een ontwerp van lijst van de als monument te beschermen windmolen 't Merelaantje met ondersteunend dorpsgezicht in Londerzeel;

Gelet op de behandeling van de uitgebrachte adviezen en ingediende bezwaren door Onroerend Erfgoed en gelet op het advies van de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed van 12 november 2015,

BESLUIT:

Artikel 1. Wordt beschermd overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten:

Wegens de industrieel-archeologische en de historische waarde als monument:

Windmolen 't Merelaantje, gelegen in

Londerzeel, Holle Eikstraat 34

bekend ten kadaster:

Londerzeel, 1ste afdeling, sectie C, perceelnummer 233D3

zoals afgebakend op bijgevoegd plan.

Als dorpsgezicht conform Art. 2, 3°, tweede streepje van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd door het decreet van 22 februari 1995, tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten:

Dorpsgezicht 't Merelaantje, gelegen in

Londerzeel, Holle Eikstraat zonder nummer, Neeravert zonder nummer, Pikstraat zonder nummer,

en Reigerstraat zonder nummer,

bekend ten kadaster:

Londerzeel, 1ste afdeling, sectie C, perceelnummers 233C, 233D, 233E, 233H3, 233K, 233K3, 233L3, 571H4, 571K4, 571V5, 571G4 (deel), 571L4 (deel) en deel van het openbaar domein zoals afgebakend op bijgevoegd plan.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Industrieel-archeologische waarde:

In 1930-1931 werd de korenmolen 't Merelaantje op het kasteeldomein Ter Waere in Gistel gebouwd in opdracht van Alfred Ronse (1876-1962). In 1938 werd 't Merelaantje in opdracht van Ronse overgebracht naar Slijpe (Middelkerke). In 1973-1974 werd de molen naar Londerzeel verplaatst. De staakmolen op torenkot, geheten 't Merelaantje, is op constructief vlak uitzonderlijk en voor zijn tijd experimenteel. 't Merelaantje is een kleine staakmolen op een torenkot. In het torenkot is een stalen geraamte voorzien om de molenkast en de twee kruisplaten waarop de staak rust, te ondersteunen. De maalstoel en het luiwerk bevinden zich in het torenkot. In de molenkast zitten een gietijzeren molensas, met een ijzeren contragewicht dat als vliegwiel dient, een vang en een schuine lantaarn. Binnen Vlaanderen kan de molen enkel vergeleken worden met de Merelaan. Door zijn band met de Merelaan, is 't Merelaantje een getuige van een van de eerste pogingen om elektriciteit op te wekken met windkracht. 't Merelaantje toont de innovatiedrang en zin voor experiment die in deze kantelperiode industriëlen, investeerders en politici bezielde.

Historische waarde:

De windmolen 't Merelaantje is een getuige van de rol die de bouwheer, Alfred Ronse, gespeeld heeft op een kantelpunt in de geschiedenis van de molens. Bovendien stond hij model voor de Merelaan en is als dusdanig mede getuige van de zoektocht van de vroeg-20ste-eeuwse molenliefhebber Alfred Ronse om een nieuwe functie, namelijk elektriciteitsopwekking, te vinden voor de Vlaamse molens. 't Merelaantje hoort bij de laatst gebouwde windmolens in het land. Aan de nieuwbouw van molens kwam rond 1935 een einde als gevolg van de concurrentie van de gemechaniseerde meelbedrijven. 't Merelaantje vormt zodoende een laatste schakel in een eeuwenlange evolutie van de windmolen.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De voorschriften bepaald in hoofdstuk 6 van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013 en hoofdstuk 6 van het Onroerendergoedbesluit van 16 mei 2014.

Brussel, 15/02/2016

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS